

LJUDSKI TEDNIK

Neodvisno glasilo slovenskega ljudstva.

Izhaja vsak četrtek.

Naročnina: za celo leto . . . Din 50.— mesečno Din 5.—
za pol leta . . . „ 25.— za inozemstvo „ 80.—

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Sodna ulica št. 5.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi se računajo po tarifu. — Poštno-čkovni račun št. 13.236.

Velika kriza.

Iz Belgrada se poroča, da so politični krogi skrajno nervozni in razburjeni, samo g. Pašić da vztraja v svojem običajnem olimpičnem miru.

Nervoznost in razburjenost izvirata na političnem poprišču iz negotovosti: Kaj bo? Ali je menda med politiki g. Pašić edini, ki je prost te negotovosti, ali pa je posestnik najboljših živcev? Največja razburjenost vlada v izvestnih opozicijskih krogih, vse pa nadkriljujejo ministrski kandidati raznih strank. Zanje ni glavno vprašanje: kaj bo, temuč **kdo bo?** Razumeti mora vsakdo ta mučni položaj!

G. Pašić je podal demisijo samoradikalnega ministrstva. Opozicija je dosegla, po čimer je dolgo hrepelena. Politično nepoučen človek bi mislil, da ta činjenica izzove urnebesno zmagoslavje. Toda kaj vidimo? Skušeni politiki v opozicijskem bloku so skrajno rezervirani, ne sliši se od njih nobenega huzana, niti izraza veselja ali zadovoljstva. Pač pa je opažati že omenjena nervoznost in celo naravnost **skrb!** G. Pašić ni hotel odložiti svoje demisije na od bloka določeni termin, temveč je podal ostavko, ko proračun še ni rešen. Ta okolnost je položaj še bolj komplicirala. Ako proračun do konca tega meseca ni rešen, ne preostane drugo kot razpust skupščine. Komu pa bo v tem slučaju poverila krona volilno vladno? To je osobite važnosti za južne kraje naše države. Za volilni uspeh v Sloveniji in Hrvatski pa je to brez pomena.

G. Pašić je dobil poverilo od kralja za sestavo koalicijske vlade. Izgleda pa, da ne bo uspel, ker so šefi opozicije, gg. Davidović, Spaho in

Korošec, odklonili koalicijo z radikali. Zato se pričakuje, da vrne g. Pašić kralju svoj mandat. — Potem ni dvomiti, da kralj poveri po parlamentarnih načelih ta mandat g. Davidoviću. Ni pa mnogo upanja, da bo imel več uspeha kot g. Pašić. In kaj potem?

Kraljevi mandat ima namreč posebno vsebino, ki naravnost onemogoča sodelovanje vsem tistim strankam, katere res odklanjajo vidovdansko ustavo in resnično stoji na stališču federacije ali tudi le zakonodajne avtonomije (razlika ni velika). Poverilo se namreč izrecno sklicuje na vidovdansko ustavo, na narodno odn. državno edinstvo in povrh še na senžermensko mirovno pogodbo! Kliče torej oba dokumenta, kateri sta nacionalno in internacionalno temelj in zgodovinski izraz našega državnega in narodnega edinstva. Ne dvomimo, da g. Davidović tako poverilo za se in svojo stranko ravno tako lahko sprejme, kakor ga je sprejel g. Pašić. Zdi se nam pa naravnost izključeno, da bi mogli sodelovati na kajikoli način Radičevci in zelo dvomimo, da bi to mogli Spahovci ali Koroševci, razun če hočejo popolnoma **prevrtni smer svoje politike** zadnjih treh let.

Na drugi strani se poroča, da se g. Pribičević, po padcu samoradikalne vlade, ne čuti več vezanega, nadaljevati politiko opozicijskega bloka, kateremu je načelni nasprotnik. Menda se pogaja z radikalsko stranko za demokratsko-radikalno kolacijo in trdi se, da je 20 demokratskih poslancev za to pridobljenih. V takem slučaju bi menda radikalno-demokratska koalicijska vlada brez posbenih težav vr-

šila svojo nalogo, ker bi se vladni večini pridružili džemijetovci in razni neopredeljeni poslanci. V tem slučaju bi zbornica delala naprej in do nadalje ne bi bilo volitev. To bi bila **koalicija narodnega in državnega edinstva**, v smislu mandata.

Če se ta kombinacija uresniči, potem seveda nastopi tudi popolna sprememba v stališču slovenskih demokratov, ki pripadajo struji g. Pribičevića! To bi bilo za našo SLS skrajno neprijetno, ker bi bilo ravno nasprotno onega, kar je pričakovala in želela.

Gre res za **veliko krizo**, rekli bi največje, odkar obstoji naša država. Jasno je, da je ideja narodnega in državnega edinstva med prečanskim ljudstvom v petih letih našega obstanka precej oslabela. Celotno med Srbi se kažejo znaki te oslabelosti. Nemačajo je unitaristično stališče radikalov in demokratov okoli g. Pribičevića. Koalicija teh dveh grup bi pomenjala krepko unitaristično ofenzivo, vsekako pa **najkrepkejšo defenzivo zoper federalizem in Korošev avtonomizem**.

Kaj pa, če ta kombinacija pade v vodo? V tem slučaju, kakor smo že pisali, pride krona v težki in mučni položaj, da poveri eni ali drugi

grupi volilni mandat. Skoro se nam zdi bolj verjetno, da dobi ta mandat g. Pašić kot g. Davidović. Mogoče bi pa tudi bilo, da se ustanovi za izvedbo volitev nevtralna, neparlamentarna vlada.

Podali smo hladno in nepristransko sliko položaja, kakor se nam vidi. Nismo prav nič razburjeni, ker smo izven tega vrenja. Ravno tako tudi naše ljudstvo ni prav nič razburjeno zaradi te krize, katero smatra kot homatijo politikov. Ljudske skrbi so vse druge kot skrbi poslancev. — Jé pa vendarle res, da je sedanja kriza po svojem pomenu **velika kriza**, katera lahko postane **usodepolna** ali velepomembna za nadaljni razvoj našega naroda.

Razburjenim političnim voditeljem pa bodi povedano, da je navadno vsaka bitka izgubljena, če so generali razburjeni. Naj rajše poskusijo, nekoliko vsaj dvigniti se nad preozko strogo strankarsko obzorje in gledati nekoliko **manj** na svoje strankarske želje in nekoliko **več na blagor naroda in države**. Pa bo enkrat čez dolgo časa tudi ljudstvo imelo nekoliko koristi!

Preživljamo dneve, ki so zelo važni za narod in državo!

Nove nade.

Pašićeva samoradikalna vlada, ki ji je dr. Korošec pomagal do oživotvorjenja z znanim Markovim protokolom, je padla, ker je Pašić rajše prej odstopil, kakor pa da bi se pustil v narodni skupščini preglašovati od opozicije s pomočjo Radičevih poslancev.

Pašić je dobil od kralja mandat, naj sestavi novo vladno. Težko je presoditi, ali bo dobil eno ali drugo opozicijsko stranko za koalicijsko

z radikali, njegova akcija za sestavo nove vlade morebiti ne bo uspela in računati je, da bo vrnil mandat kralju, ki bi potem poveril sestavo vlade voditelju opozicijskega bloka demokratu Ljuba Davidoviću. Računajmo, da se vladna kriza razvije v tej smeri. V novo vladno pod Davidovićem bi vstopili demokrati, ki bi dobili večino ministrstev, dr. Koroševci ljudje in mohamedanci. V opoziciji pa bi ostali radikali,

Branislav Nušić:

Dramski pisatelj.

Da vam ga opišem. — Suh in dolg kot samogovor; mršav kot bajka; pogleda neodrejenega kot ekspozicija, a zagoneten kot peripetija. Njega, ki je z vso svojo zunanostjo predstavljal nekako tragedijo, bi mogli predstaviti celo v dejanjih. Njegove noge, ki je ravno z njimi vstopil v literaturo, bi se mogle zamisliti kot prvo dejanje; njegov vzbočeni trebuh bi se mogel smatrati kot drugo dejanje te celote, ker je jasno predstavljal njeno vsebino; kot tretje dejanje bi se mogle po svoji praznini smatrati prsa, a četrto dejanje, konec tragedije, je predstavljala njegova glava.

Njegova zunanost bi se dala celo primerjati z vrstami dramske poezije. Tako so bile na primer, noge baletske, trebuh pa operetski; prsa, vedno polna srečavanja cele skale človeških občutkov, so bila dramska, glava pa, njegova glava je bila v resnici njegova tragedija. Ga li zdaj poznate?

Če ga pa vendar ne poznate, se vstopite nekega dne na enem naj-

živejših belgrajskih razpotij in pazite na tiste ljudi, ki nosijo akte pod pazduho in bodo sigurno prišli mimo vas, če se boste tam dalje časa zadržali. Najprej bo prišel mimo vas človek s silo aktov v umazanih platnicah iz lepenke — to je sodni sluga; potem bo prišel človek z akti v omotu iz črnega, povoščenega platna — to je izvršitelj; pa bo potem prišel človek z akti v usnjati torbi z nikljasto ključavnico — to je advokatski pripravnik; in naposled bo prišel človek z debelim svežnjem papirja, zvezanim z vrstico, — to je dramski pisatelj. Ta drvi kot podivjan na lov. Danes mora na vsak način koga ujeti, da mu prečita svojo dramo. Že pred petimi meseci jo je napisal, pa se mu še ni posrečilo, da bi jo komu prečital. En prepis leži že ves ta čas v gledališkem arhivu, drugega pa nosi vedno pod pazduho. S polnim zaupanjem v svoje noge, da ga bodo one uvedle v literaturo, bega s tem prepisom pod pazduho od Poncija do Pilata in poskuša vse mogoče, da bi komu prečital rokopis, kar se mu pa nikakor ne posreči.

Bili so ljudje, ki so se njegovemu preklinjanju usmilili in prista-

jali na čitanje, ko pa je on odvezal vrstico z rokopisa in so obupani opazili velikost rokopisa, so se reševali z brezobzirnostjo, kot se rešuje človek ognja ali vode.

Sicer je zelo težka stvar pobegniti pesniku, pripovedovalcu in dramskemu pisatelju, da vam ne čitajo svojih del. Vendar pa je neka razlika med onim, kar se da prenesti in onim, kar je neprenosljivo. Ko vas pesnik zaloti kjerkoli v zasedi, pri kavi na primer, in izvleče iz notranjega suknjičevega žepa košček papirja, napravite obraz kot da ste se odločili, da popijete kinim brez oblata; zamižite, pogoltnete, popijete malo vode in naenkrat izgine grenkoba; ko vas pripovedovalec ujame, da vam prečita svojo povest, napravite obraz, kot kadar sedite v fotelju pri zobozdravniku. Prepustite se usodi, preživite majhno mrzlico, nervozno se premikate v fotelju, on vam pa energično porine klešče v usta in puli zob. Če vas pa dobi dramski pisatelj v svoje roke, potem je to grozen občutek v času, ko vam on bere dramo. Izgledate, ne več ne manj, kot da vam je nekdo zvezal roke in noge ter vas položil na železniški tir,

kjer vas čaka gotova smrt. Najprej slišite oddaleč bobnenje vlaka, potem pa vse bližje, bližje, daleč v mraku zagledate dvojico svetlih lokomotivnih oči, občutite, kako vam zastaja dih, srce ne tolee več, kri ne valovi, na vas pa igra vsaka mišica in se trese. Vlak prihaja, hiti preko vašega telesa, drobi vas, mrevari vas in vas razkosava na najdrobnejše delce. Ravno isti občutek vas obhaja, kadar padete v kremplje dramskemu pisatelju in se njemu posreči, da vam čita svojo dramo.

Oni, nesrečniki, vedo to in vas zato preganjajo. Odpravljajo se z raznih krajev Belgrada, brez lovske karte in vas love kot živali. So tudi drugi, ki pobegnejo v šumo in potem oblasti razpisujejo nagrado na njihovo glavo, ali oni hajdukujejo. Izhrejo si zasado, pa kakor hitro pride mimo kak miren in skromen popotnik, planejo predenj in namerijo rokopis na njega:

— Življenje ali pa poslušaj dramo!

Pa saj morajo grešniki tako, ker se jim drugače ne posreči. In ravno on, ki leta že pet mesecev po belgrajskih ulicah s svojimi petimi

